

[Holdgaard.]

skulde være sikker paa at faa de Indtægter, vilde det vist være rimeligt, at man fik indført en Paragraf i Lovforslaget, hvorefter Københavns Kommunes Borgere fik Pligt til, fik Paabud om at besøge det kongelige Teater, for det er vist den eneste Maade, hvorpaa man med Sikkerhed kan faa Teatret fyldt. Vi ser jo, at man i disse Tider ikke er belemret med overfyldte Teatre, og heller ikke det kongelige Teater plejer at være overfyldt. Derfor siger jeg, at det imponerer ikke mig, at man kan opstille et saadant Driftsbudget. Jeg forstaar heller ikke, hvorledes man fra Udvalgsflertallets Side kan se saa optimistisk paa det, eller at man kan tro, at man kan faa et saadant Besøg.

I denne Forbindelse kunde jeg ogsaa have Lyst til at udtale, at det ikke var uden Interesse, jeg hørte det ærede Medlem Hr. Ibsens Udtalelser i Gaar om, at dersom man ikke ved denne Lejlighed kunde faa etableret dette Makkerkskab mellem Radiofonien og det kongelige Teater, vilde det have været umuligt at faa et Flertal i Folketinget til at stemme for Forslaget om denne Udvildelse af det kongelige Teater. Det gør mig mere betænkelig, naar jeg hører en saadan Udtalelse fra et af Udvalgsmedlemmerne, fordi jeg paa Forhaand var imod denne Sammenlægning. Jeg ser nok, at Udvalgsflertallet skriver i Betænkningen, at det er en Selvfølge, at der kun ydes en passende Betaling. Men jeg føler mig aldeles ikke tryk, fordi det staar i en Betænkning, særlig naar jeg holder mig Ministerens tidligere Hensigter i Erindring. Det er nemlig ikke saa længe siden, at den højtærede Undervisningsminister kom til Finansudvalget med et Forslag, der gik ud paa, at der af Radiofonien skulde ydes 200 000 Kr. for at dække en Del af det kongelige Teaters Underskud, og man skulde saa have 40 Transmissioner til Gengæld derfor. Det vil altsaa sige, at der skulde betales 5 000 Kr. pr. Transmission. Naar man har det i Erindring, tror jeg ikke, man vil føle sig særlig tryk, selv om Udvalgsflertallet har sagt, at der selvfølgelig kun skal betales en rimelig Betaling for det, der skal ydes.

Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen i Gaar vilde paaberaabe sig, at Flertallet af Lytterne er Tilhængere af dette Forslag. Jeg tror dog, det vil vise sig, at dette beror paa en Misforstaaelse. Hvis man fik Lytternes Ønsker tilkendegivet, tror jeg, det vilde blive bekræftet, i alt Fald, hvis man vilde spørge de jydsk Lyttere. Det er blevet sagt her to Gange

fra denne Talerstol, hvilke Protestskrivelser der er indgaaet fra de jydsk Radiolyttere, der meget stærkt fraraader dette Makkerkskab, som de udtrykker sig. Der er indgaaet en Protest fra 30 Radioklubber, og jeg vil indrømme, at man kan sige, for at bruge den samme Vending, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen brugte i Gaar, at det maaske er dem længere ude fra — de er jo fra Jylland —, men det er dog muligt, at de ikke har mindre Forstand paa Økonomi, end man har i andre Landsdele, og jeg synes derfor, det er Udtryk for en sund Tanke, at disse jydsk Radioklubber fremkommer med denne Protest. Jeg er ganske enig med disse Radioklubber i deres Betragtning, fordi jeg ganske afgjort er Modstander af, at man her skal vedtage et Lovforslag, hvor man udsætter Radiolytterne for paa en vis Maade at blive Malkekøer for det kongelige Teater. Jeg er meget bange for, at det skal blive Resultatet. Jeg skal tilføje, at jeg — og det er der vist ingen, der tvivler om — altid har været og altid vil være Modstander af Tanken om, at Rigsdagen skulde vedtage en Lov om en Dobbeltscene. Det forekommer mig at være en Opgave, der ligger udenfor Statens Omraade, og jeg skulde dog tro, at de økonomiske Forhold i vort Folk for Tiden er saadan, at der er mange — mange indenfor de forskellige Partier, altsaa ikke blot indenfor mit Parti —, der deler den Opfattelse, som jeg her gør mig til Talsmand for, og som har store Betæneligheder ved at gaa med til noget saadant som det, her er foreslaaet, i disse Tider, hvor vi ved, at Tusinder og atter Tusinder kæmper en fortvivlet Kamp for at holde Hus og Hjem oppe. Her kommer Flertallet med et Forslag, hvorom det eneste sikre er, at dets Gennemførelse forøger Statskassens Udgift. Jeg haaber og tror, at der indenfor alle Partier er Medlemmer, der vil have store Betæneligheder ved at give det deres Tilslutning. De økonomiske Forhold i disse Tider opfordrer ikke til at gennemføre det, man her er i Færd med at vedtage. Man kan undertiden se Bladartikler, der viser en lignende Opfattelse som den, jeg her fremhæver. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg citere nogle Linier af en Artikel, som for nogen Tid siden stod i et Venstreblad, „Herning Folkeblad“, som er det ærede Medlem Hr. Vejens særlige Organ. Jeg skulde derfor tro, at det var Talerør for hans Standpunkt. Hvad skriver nu dette Blad? Det indeholder den 25. Oktober 1927 en lang Spidsartikel angaaende Statens Forhold til det kongelige Teater, der slutter med følgende: